

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/135/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814200263
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Solčányová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7814200263.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci starostlivosti súdu o mal. J. M. nar. XX.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Rožňave dieťaťa rodičov J. M. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v O. č. d. XXX a J. C. M. nar. XX.X.XXXX bývajúceho v Y. na F. ul. č.X zast. JUDr. Bernardom Medárom advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Humennom na Dubovej ul. č. 2054/4 o návrhu otca na nariadenie predbežných opatrení o odvolaniach otca proti uzneseniam Okresného súdu Rožňava z 25.2.2014 č.k. 7P 18/2014-47 a z 10.3.2014 č.k. 7P 18/2014-77 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie z 25.2.2014 č.k. 7P 18/2014-47 a z 10.3.2014 č.k. 7P 18/2014-77.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením z 25.2.2014 č.k. 7P 18/2014-47 zamietol návrh otca na vydanie predbežného opatrenia podaný 17.2.2014, ktorým žiadal zveriť maloletú do jeho osobnej starostlivosti, prípadne do striedavej starostlivosti rodičov do právoplatného skončenia veci evidovanej taktiež na konajúcom súde pod sp.zn. 7P 19/2014. Dňa 7.3.2014 podal opätovne návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým žiadal znovu zveriť maloletú do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v mesačných intervaloch s tým, že mal. J. bude párnny mesiac v jeho starostlivosti a nepárnny mesiac v starostlivosti svojej matky, resp. žiadal upraviť jeho styk s maloletou každý párnny týždeň od piatku od 16:00 hod. do nedele 18:00 hod. Obidva návrhy odôvodnil tak, že matka je s maloletou na materskej dovolenke a odmieta maloletú nechať s ním osamote, výlučne ona určuje kedy môže mal. J. navštíviť, nie viackrát ako dvakrát v týždni. Návrh podaný 7.3.2014 odôvodnil tým, že na pojednávaní 4.3.2014 v konaní o úpravu výkonu práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu bolo nepochybne preukázané, že matka mu odmieta stýkať sa s maloletou bez jej prítomnosti a bez prítomnosti tretích osôb, čo odôvodňuje tak, že sa bojí, že on jej maloletú zoberie, čo sa nedá inak hodnotiť ako duševná porucha matky. Zamietnutie obidvoch návrhov matky konajúci súd odôvodnil tak, že otec svoje tvrdenia v návrhoch nepreukázal a v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov pre čas po rozvode bolo nariadené rozsiahle dokazovanie presahujúce rámec dokazovania pred vydaním predbežného opatrenia, najmä vyžiadanim lekárskeho stanoviska o zdravotnom stave matky dieťaťa a nariadením znaleckého dokazovania z odboru psychológie. Konštatoval, že matka priebežne a spontánne zabezpečuje riadnu starostlivosť o maloletú, pre ktorú má vytvorené všetky podmienky a predpoklady. Tieto skutočnosti boli preukázané správou Obecného úradu v O. a tiež správou kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa. Zamietnutie návrhu tiež odôvodnil tým, že otec v súčasnosti nemá vytvorené podmienky bývania pre starostlivosť o maloletú, pretože býva na turistickej ubytovni. Konštatoval, že maloletá J. je v útľom veku vyžadujúca si sústavnú dvadsaťštyri hodinovú starostlivosť, ktorú otec ako profesionálny vojak bývajúcí na turistickej ubytovni nemôže vykonávať. Konštatoval, že neupravil styk otca s maloletou, pretože zo samotného návrhu otca ako aj z vykonaného dokazovania vo veci 7P 19/2014 o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu pre čas po rozvode zistil, že matka otcovi nebráni stýkať sa s maloletou, tento sa s ňou stýka počas týždňa, kedy vykonáva služobné povinnosti vo VÚ O..

Podľa §-u 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 cit. zák. ust., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd na základe odvolaní otca preskúmal napadnuté uznesenia aj s konaním, ktoré im predchádzalo podľa §-u 212 ods. 2 písm.a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa §-u 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvého stupňa, že neboli splnené zákonné podmienky pre nariadenie predbežných opatrení v zmysle návrhov otca, pretože nebola preukázaná potreba dočasne upraviť pomery účastníkov a nebola osvedčená ani danosť práva (nároku), pretože nebolo preukázané, že maloletej hrozí bezprostredná ujma, preto uznesenia podľa §-u 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil. V zmysle §-u 219 ods. 2 odvolací súd dodáva, že účelom predbežného opatrenia je predovšetkým rýchla i keď len dočasnú úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Jeho nariadenie predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva (nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Predbežné opatrenie je predbežným aj v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov ani tretích osôb. Nie je konečným rozhodnutím, lebo jeho účelom je len dočasná úprava pomerov účastníkov. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechané na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať u účastníka konania nariadením predbežného opatrenia. Osvedčenie nároku ako podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia je treba posudzovať vždy so zreteľom na nárok uplatnený vo veci samej. Predbežné opatrenie je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov v Občiansko-súdnom konaní slúžiacim na dočasné zabezpečenie ochrany porušených a ohrozených práv účastníkov konania, pričom jeho použitie je namieste, ak sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovenie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy. Práve táto naliehavosť je príčinou, že súd môže o vydaní predbežného opatrenia rozhodnúť len na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdý nárok nepochybne preukázaný. Len v prípadoch osvedčenia bezprostredného ohrozenia zdravia dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu, je namieste predbežným opatrením rozhodnúť pred rozhodnutím v merite veci. Z preskúmaného spisu nepochybne vyplýva, že obidvaja rodičia prejavujú záujem osobne sa starať o maloletú J., ale posúdenie, ktorý z rodičov má lepšie osobnostné a materiálne predpoklady, nemôže byť predmetom dokazovania pri rozhodovaní o predbežnom opatrení. Až konečné rozhodnutie vo veci, ako výsledok dokazovania, zohľadní všetky okolnosti majúce vplyv na riadny vývoj alebo výchovu maloletej v budúcnosti. Skutočnosti uvádzané otcom v návrhoch na nariadenie predbežného opatrenia a v odvolaní proti zamietajúcim uzneseniam súdu prvého stupňa sú nepochybne relevantné výlučne pre rozhodnutie vo veci samej, nie však pre okamžitý zásah súdu formou nariadenia predbežného opatrenia s prihliadnutím aj na to, že dôsledné skúmanie osobnostných predpokladov rodičov pre výkon osobnej starostlivosti o maloletú presahuje rámec konania o nariadenie predbežného opatrenia a vzhľadom na doterajší priebeh a výsledky dokazovania vo veci samej, t.j. v konaní o rozvod manželstva rodičov maloletej a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností voči nej pre čas po rozvode absentuje základná podmienka pre vydanie predbežného opatrenia, ktorou je naliehavosť potreby predbežnej úpravy. Práve preto, že ide iba o predbežnú úpravu pomerov účastníkov konania, nebolo úlohou odvolacieho súdu dôsledne sa zaoberať odvolacími námietkami otca, pretože tieto sa prakticky týkajú veci samej a majú význam pre konečné rozhodnutie, ktorými sa bude zaoberať konajúci súd v rámci zisťovania skutkového stavu vyššie označeného konania. Na záver je nevyhnutné dodať, že ak by v priebehu konania vznikli okolnosti odôvodňujúce predbežnú úpravu pomerov účastníkov konania, súd vydá predbežné opatrenie z úradnej povinnosti aj bez návrhu účastníka konania (§ 102 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd ani v štádiu odvolacieho konania nezistil nalievajú potrebu vydať predbežné opatrenia v súlade s návrhmi otca, preto napadnuté uznesenia ako vecne správne potvrdil podľa §-u 219 ods. 1 O.s.p. a pretože sa v celom rozsahu stotožňuje s ich odôvodnením, v odôvodnení tohto uznesenia sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutých rozhodnutí v súlade s §-om 219 ods. 2 O.s.p..

Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.